

voi! Sunt fericit că am ajuns în ceasul acesta...

Vorbise stins, dar cu mare putere, încât eram profund impresionat. A închis din nou ochii și s-a retras în pragul vieții veșnice. Convorbirea mea cu părintele Gherasim o înregistrase involuntar, dar emoționat, și evreul Iacov, care ocupa patul alăturat. I-am pus mana pe frunte:

- Ai temperatură? I-am întrebat.

- Nu, mi-a răspuns el. Mă simt bine... Aici e o lume cum n-am bănuț că ar fi cu puțință, în tot cazul, o lume total opusă aceleia din care vin eu. E cutremurător pentru mine să mă regăsesc sufletește în atmosfera creștină pe care am respins-o cu îndârjire toată viață, o

dată prin materialism și a doua oară prin sionism. Noaptea de Crăciun, care a iscat totdeauna înverșunare în sufletul meu, azi mă copleșește prin realitatea ei dumnezeiască. Fiindcă cele ce se petrec aici nu sunt lucrări umane și naturale, ci dumnezeiești. O spune un materialist, un ateu și un evreu!... Și nu e o farsă mărturisirea mea. În fața morții omul devine sincer și are puțință să vadă adevărul... Te surprinde poate mărturisirea aceasta, dar ea s-a zămislit în mine încetișor, peste voia mea, ca o recunoaștere necesară a realității. Adevărul Dumnezeu este Hristos!

Sursa: **Ioan Ianolide**, *Întoarcerea la Hristos*, Document pentru o lume nouă, Ediția a II-a, Editura Bonifaciu, București, 2012

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 27 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Apostol, întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan
Vineri 31 decembrie	21:00	PRIVEGHERE: Vecernia și Litia, Utrenia și Sfânta Liturghie → Tăierea împrejur cea după trup a Domnului → Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei
Duminică 2 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. II Timotei 4, 5-8; Ev. Marcu 1, 1-8 (Predica Sfântului Ioan Botezătorul); glas 3, voscr. 6 → Duminica dinaintea Botezului Domnului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

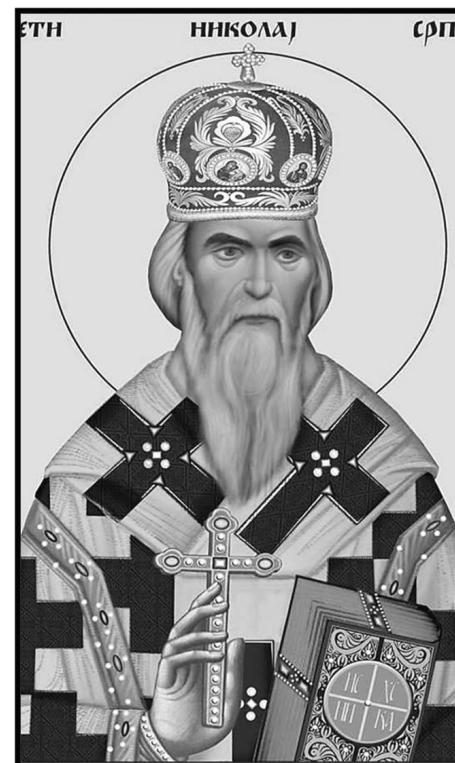
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Vei reuși să te bucuri pururea dacă vei privi neconținut la Dumnezeu,
iar nădejdea răsplătirii va ușura necazurile vieții.”

– Sfântul Vasile cel Mare

Nr. 419 / 26 decembrie 2021

SFÂNTUL
NICOLAE VELIMIROVICI

1880 – 1956

HRISTOS SE NAȘTE!

Dragi frați, vă salut cu această îndătinată salutare a nădejzii și mângâierii: Hristos Se naște!

S-a născut printre ciobani, ca să-i înalțe pe ciobani până la Îngeri.

S-a născut în staul, printre oi și boi, să arate prețuire animalelor, fapturilor frumoase și blânde ale lui Dumnezeu.

S-a născut Sărac, să arate că lui Dumnezeu Îi sunt mai apropiați săracii cei drepecți, decât bogații cei nedrepecți.

S-a născut Muncitor, tâmplar, să sfințească munca – datorie și bucurie tuturor oamenilor de pe pământ.

S-a născut Învățător, să învețe pe oameni unirea cu Dumnezeu și dragostea între frați.

S-a născut Mântuitor, să izbăvească pe oameni de păcat, de blestem și de moarte.

S-a născut Dătător de Lege, să aducă lumii cea de pe urmă Lege a

lui Dumnezeu, legea Duhului, Adevărului și Dragostei.

S-a născut Proroc, văzător de taine, care vede sufletul și rostul tuturor lucrurilor și întâmplărilor, să arate oamenilor ce se va întâmpla până la sfârșitul istoriei.

S-a născut Arhipăstor, să Se aducă pe Sine jertfă lui Dumnezeu pentru păcatele oamenilor.

S-a născut Împărat, să stăpânească asupra sufletelor oamenilor și să scoată din iad în Rai pe cei care recunosc Împărăția și Stăpânirea Sa.

Fraților, S-a născut Dumnezeu în chip omenesc, a rupt perdeaua între cer și pământ și a adus Pământului pace și bunăvoință.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

IOAN IANOLIDE

1919 – 1986

ADEVĂRATUL DUMNEZEU ESTE HRISTOS!

Eram în iarna lui 1951. Era tot de Crăciun. Ne aflam în sanatoriul-penitenciar din Târgu Ocna, sanatoriu model, menit să disimuleze adevăratul chip al temnițelor.

Camerele 3 și 4 erau camerele mortuare. Aici au murit cei mai mulți. Aici se făcea de serviciu zi și noapte. Și cum mă număram printre deținuții semivalizi, în

noaptea de Crăciun am ținut să fac de serviciu la camera 4. Era o iarnă liniștită, cu zăpadă, fără ger. Dealurile dimprejur încărunțiseră. Clopotele de la schit ne vesteau rugăciunile călugărilor și ne uneam cu ei și cu toată suflarea creștină într-o rugăciune mută. Este cu neputință ca rugile tăcute, revărsate în văzduh de oamenii aceia încolțiți între moarte și tortură să nu fi fost primite. Ele au fost auzite în ceruri, ele au adus cerurile pe pământ și cred că Dumnezeu se va milostivi de lumea asta și pentru sufletele acelea mari și credincioase din Târgu Ocna.

În camera 4 erau atunci așezați, printre alții, arhimandritul Gherasim Iscu, lângă el un evreu și un fost politruc sovietic, acum sionist, în fine, Ion, prietenul meu din Pitești, care era foarte bolnav. Pe partea dreaptă a camerei, într-un pat era Valeriu, fratele meu cel mai drag. Ion și părintele Gherasim se găseau în stare gravă. Valeriu se refăcuse un pic și, după pravila de rugăciune obișnuită, se concentra acum să compună câteva poezii testamentare. De asemenea, dorea ca în seara aceasta să alcătuiască un colind special pentru Târgu Ocna.

M-am apropiat ușor de părintele Gherasim, care ședea cu ochii închiși. Era slab ca o arătură. Fusesse la Canal, unde se muncea șaisprezece ore pe zi, urmate de alte

patru de program administrativ. Fusesse repartizat în brigada specială pentru preoți, cu un regim de exterminare rapidă. La Canal, părintele își îmbărbăta prietenii, pe mulți îi ajuta la muncă și tuturor le stătea la dispoziție cu serviciile religioase. Practica rugăciunea inimii și avea mari resurse sufletești, care l-au ținut puternic peste toate mizeriile.

Prezența lui în sanatoriu se făcuse simțită prin măiestria cu care știa să umble în sufletele oamenilor și să îi îmbărbăteze. Era deci căutat ca duhovnic. Se dăruia cu bucurie deținuților care îl solicitau, cu toate că se epuiza pe el însuși. Dădea și îndrumări isihaste, nu numai din lecturi, ci și din bogata lui experiență mistică. Fiindcă în camera 4 din Târgu Ocna mistica nu numai că era reabilitată ca noțiune și ca realitate practică, ci era și vie, densă, intensă să o prinzi cu mâna. De fapt, nici nu era nevoie să o prinzi cu mâna, căci acolo Dumnezeu era prezent și te cucerea imediat, pătrunzând în sufletul și în ființa ta ca o mireasmă binefăcătoare. Nu negăm nicio clipă Tainele săvârșite pe Sfintele Altare, doar mărturisim că harul este intens manifestat și prin sfinții Săi. Așa simțeam în preajma părintelui Gherasim. Cu sfială m-am apropiat de el, ca să văd cum îi este. M-a simțit și a deschis ochii mari, negri, adânci:

– Ai venit?... Mă bucur... Eram departe, în locuri de verdeață, de cântec și mireasmă, făurite din lumini. Acolo e minunat. E pace. De fapt, nu se poate exprima ce e acolo. E atâta fericire, încât chiar bucuria de a te vedea e o suferință prin contrastul dintre cele două lumi. Voi pleca în curând, poate chiar acum, în noaptea de Crăciun. Și acesta e un dar al Domnului. Nu știu cum să-L mulțumesc... Nu știu cum să-i fac pe oameni să-L trăiască pe Dumnezeu, deplină bucurie... Am certitudinea vieții veșnice, particip deja la ea. Nu mă sperie nici judecata, căci merg cu cuget smerit și cu nădejde numai în mila și darul Domnului... Duhurile întunericului stăpânesc acum pe oameni, dar să nu vă temeți, Hristos este aproape, cercetează lumea; iar lumea are nevoie de multă suferință... Dușmanii cred că am fost învinși, dar ei neagă lucrarea lui Dumnezeu în istorie și nu cunosc căile Lui...

S-a oprit puțin, a respirat adânc, apoi a reluat:

– Aici va fi într-o zi pelerinaj... Azi suntem puțini, dar încă mai există credință în lume, încât lumea va fi izbăvită. Acum pare cu neputință, dar dincolo de mijloacele omenești există o iconomie divină și ea va renaște omenirea. Fiți deci binecuvântați!... Am cunoscut aici oameni în fața cărora cugetul meu se smerește. Spune-i lui Valeriu să se roage pentru mine... Rugați-vă și